

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เหตุผล

โดยที่มาตรการซึ่งใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดมูลฐานให้ตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น เป็นมาตรการที่เกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกรรมและการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับ ผู้กระทำความผิดมูลฐานที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกว้างขวางกว่ามาตรการทางอาญา โดยทั่วไป การที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังมีฐานะเป็นส่วนราชการขึ้นตรงและอยู่ใน บังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จึงทำให้ประชาชนบางส่วนยังขาดความเชื่อมั่นใน ความเป็นอิสระและเป็นกลางในการบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ยังมีหน้าที่สำคัญในการกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามมติของคณะมนตรีความมั่นคง ขององค์การสหประชาชาติ การที่ยังมีฐานะเป็นส่วนราชการจึงขาดความคล่องตัวในการปรับปรุงองค์กรและ บุคคลกรให้เท่าทันในการกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมซึ่งมีความหลากหลาย ในการประกอบธุรกิจให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งย่อมจะส่งผลให้ตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศไทย ยังคงมีความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นแหล่งในการฟอกเงินได้โดยง่ายและจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ ของประเทศไทยในภาพรวม ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันและทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่า การบังคับใช้กฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะมีความเป็นอิสระและเป็นกลาง และเพื่อให้การกำกับดูแล สถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมเป็นไปตามมาตรฐานสากล อันจะส่งผลให้การตรวจจับ การประกอบอาชญากรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรม มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และทำให้การประกอบ ธุรกิจของสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมของไทยเป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดมูลฐาน”^๑ หมายความว่า ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดซึ่งบุคคลจะต้องรับผิดชอบในทาง
อาญาและมีผลทำให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวที่คณะกรรมการธุรกรรม
เห็นชอบให้ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เป็นการกระทำความผิดซึ่งบุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำความผิดโดยเจตนา

.....
^๑ มาจากบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ของกฎหมายแม่แบบว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (IMF)

(ข) เป็นการกระทำเกี่ยวกับความผิดในทางอาญาที่มีโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ความผิดมูลฐานนั้น ให้หมายความรวมถึงความผิดมูลฐานที่ไม่มีคำพิพากษาว่ามีผู้กระทำความผิด หรือที่สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ หรือที่ได้กระทำนอกราชอาณาจักร หรือการกระทำเกี่ยวกับความผิดในทางอาญานอกราชอาณาจักรซึ่งหากการกระทำนั้นได้กระทำในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดอาญาด้วย

“ธุรกรรม”^๒ หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม หรือสัญญาหรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่น ทางการเงิน ทางธุรกิจ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”^๓ หมายความว่า

(๑) ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ

(๒) ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ

(๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๔) ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน

(๕) ธุรกรรมที่ไม่ทราบวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามทำธุรกรรมตาม (๑) – (๕) ด้วย

“ทรัพย์สิน”^๔ หมายความว่า วัตถุมีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด”^๕ หมายความว่า

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงินและให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานด้วย

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ

(๓) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ (๒)

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทรัพย์สินตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จะมีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนแปลงไปกี่ครั้งและไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอนไปเป็นของบุคคลใดหรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด

“ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม”^๖ หมายความว่า

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๓) สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๔) บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

^๒ มาจากบทนิยามคำว่า “ธุรกรรม” ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^๓ มาจากบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^๔ มาจากบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สิน” ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^๕ มาจากบทนิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด” ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^๖ มาจากบทนิยามคำว่า “ธุรกิจการเงิน” ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

(๕) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๖) สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ใ้กู้ ให้สินเชื่อรับจำนองหรือรับจำนำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

(๗) นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

(๘) นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

(๙) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

(๑๐) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(๑๑) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

(๑๒) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตาม (๔)

(๑๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณีเพชรพลอย หรือทองคำ

(๑๔) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซีอีอาร์ยนต์

(๑๕) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๑๖) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(๑๗) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงิน

(๑๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงิน

(๑๙) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินหรือโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

(๒๐) นิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม คณะบุคคล หรือผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า

(ก) มีการดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์ หรือที่มีลักษณะคล้ายกับธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจหลักทรัพย์ การให้สินเชื่อหรือธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ หรือธุรกิจที่จัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ หรือ

(ข) ลักษณะของการประกอบอาชีพหรือการดำเนินการมีความเสี่ยงอาจถูกใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินได้โดยง่าย

“ตราสาร”^๗ หมายความว่า ตราสารที่โอนเปลี่ยนมือได้โดยการส่งมอบและมีผลให้ผู้ถือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางการเงินหรือทรัพย์สินได้

“ลูกค้า”^๘ หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่พยายามทำธุรกรรมหรือทำธุรกรรมกับผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม

^๗ มาจากบทนิยามคำว่า “ตราสารเปลี่ยนมือผู้ถือ” ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“เจ้าพนักงาน ปง.” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศและระเบียบกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ผู้ใด

(๑) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ

(๒) กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาแหล่งที่ตั้งการจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ

(๓)^๔ ได้มา ครอบครอง หรือใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

^๔ มาจากบทนิยามคำว่า “ลูกค้ำ” ของกฎหมายแม่แบบ ๓ (IMF)

^๕ มาจากมาตรา ๔ (๓) ของกฎหมายแม่แบบ ๓ (IMF)

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ในความผิดฐานฟอกเงิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ หรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๙ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ในกรณีที่มีความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแห่งการสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้าของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงินหรือความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชี ข้อมูลทางการสื่อสาร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็ได้อีก

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้อนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน

เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

มาตรา ๑๒ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๓ กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน หรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา อันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดร่วมในการกระทำความผิดกับบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขานุการ รองเลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒^{๑๐}

การนำเงินตราหรือตราสารผ่านแดน

มาตรา ๑๕ ผู้ใดนำเงินตราหรือตราสารซึ่งมีมูลค่าตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศผ่านด่านศุลกากร ด่านตรวจคนเข้าเมือง ด่านพรมแดน หรือช่องทางซึ่งใช้เป็นทางออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศต้องแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราหรือตราสารนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในขณะที่ผ่านศุลกากรทุกแห่ง หรือเจ้าพนักงานประจำด่านตรวจคนเข้าเมือง ด่านพรมแดน หรือช่องทางอื่นใดซึ่งใช้เป็นทางออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศ เฉพาะที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในขณะที่ผ่านด่านหรือช่องทางดังกล่าว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือเจ้าพนักงานได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รวบรวมจัดส่งข้อมูลที่ได้รับแจ้งไปยังสำนักงานต่อไป

แบบในการแจ้งรายการตามวรรคหนึ่ง ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการรายงานตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามหน้าที่ตามหมวดนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าพนักงานตามมาตรา ๑๕ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ รวมทั้งผู้ขนส่งสินค้าและไปรษณียภัณฑ์ที่ออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศผ่านด่านหรือช่องทางตามมาตรา ๑๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเงินตราหรือตราสารซุกซ่อนอยู่ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นเข้า

^{๑๐} มาจากมาตรา ๑๒ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

กว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เงินตราหรือตราสารนั้นจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

การค้นตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรเจ้าพนักงานตามมาตรา ๑๕ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดเงินตราหรือตราสารตามมาตรา ๑๕ ทั้งหมดหรือบางส่วนเมื่อ

(๑) ผู้นำเงินตราหรือตราสารออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศนั้น ไม่แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราหรือตราสาร หรือแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราหรือตราสารอันเป็นเท็จ และ

(๒) มีเหตุอันสมควรสงสัยว่าเงินตราหรือตราสารนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ

เมื่อมีการยึดหรืออายัดเงินตราหรือตราสารตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ยึดหรืออายัดรายงานต่อเลขาธิการภายในสามวันนับแต่วันที่มีการยึดหรืออายัด เพื่อให้คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการมีคำสั่งยึดหรืออายัดเงินตราหรือตราสารนั้นไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๗๐ หากคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการไม่มีคำสั่งยึดหรืออายัดเงินตราหรือตราสารนั้นไว้ชั่วคราวภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของ

การยึดหรืออายัด การเก็บรักษาเงินตราหรือตราสารที่ถูกยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๗ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การรายงานการทำธุรกรรม

มาตรา ๑๘^{๑๑} ให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด รายงานการทำธุรกรรมดังต่อไปนี้ ต่อสำนักงาน

(๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสด

(๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒) หรือไม่ก็ตาม จำนวนเงินสดและมูลค่าของทรัพย์สินตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ

ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙^{๑๒} ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมใดที่ได้กระทำไปแล้ว โดยมีได้มีการรายงานตามมาตรา ๑๘ เป็นธุรกรรมที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องรายงานตามมาตรา ๑๘ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมรายงานให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมได้รายงานไปแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

^{๑๑} มาจากมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

^{๑๒} มาจากมาตรา ๑๖ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

มาตรา ๒๐ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๘ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการตามหมวดนี้เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะ
ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

การเก็บรักษารายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑^{๑๓} ให้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา
และสำนักงานที่ดินอำเภอ มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่ามีการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติ
กรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๘ มิได้เป็นคู่กรณีและที่มีลักษณะ
ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสด

(๒) เมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรม เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม หรือ

(๓) เมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

จำนวนเงินสดและมูลค่าของราคาประเมินตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒^{๑๔} การรายงานตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามแบบ
ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓^{๑๕} ธุรกรรมใดที่สำนักงานเห็นสมควรให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๘
และมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔^{๑๖} ผู้มีหน้าที่รายงานตามหมวดนี้ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง และทางอาญา หากได้
กระทำโดยสุจริต

^{๑๗} ห้ามมิให้อ่างบุคคลผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรายงานการทำธุรกรรมตามหมวดนี้โดยสุจริต
เป็นพยานในชั้นศาล

รายงานที่สำนักงานได้รับตามหมวดนี้ถือเป็นความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าว

มาตรา ๒๕^{๑๘} ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามหมวดนี้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัตินี้แก่ลูกค้าหรือบุคคลภายนอก เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย

^{๑๓} มาจากมาตรา ๑๕ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^{๑๔} มาจากมาตรา ๑๘ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^{๑๕} มาจากมาตรา ๑๗ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^{๑๖} มาจากมาตรา ๒๐ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^{๑๗} มาจากมาตรา ๒๑ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

^{๑๘} มาจากมาตรา ๒๑ และ มาตรา ๒๒ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

หมวด ๔

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

มาตรา ๒๖^{๑๙} ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดนโยบายในการรับลูกค้า และการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา ๒๗^{๒๐} ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๘ ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนและตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานการแสดงผลของลูกค้ำก่อนหรือขณะทำธุรกรรมกับลูกค้ำ

มาตรา ๒๘ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดมาตรการในการควบคุมความเสี่ยงอันเกิดจากการทำธุรกรรมที่ไม่ได้ทำต่อหน้า โดยการจำกัดประเภทหรือเงื่อนไขในการทำธุรกรรมที่ไม่ได้ทำต่อหน้าเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงิน

ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดมาตรการในการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่อาจเกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมที่ไม่ได้ทำต่อหน้าด้วย

มาตรา ๒๙ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องปฏิเสธการทำธุรกรรมกับลูกค้าหากปรากฏข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐^{๒๑} ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การระบุตัวตนของลูกค้า

(๒) การบริหารความเสี่ยงและการตรวจทานบัญชีของลูกค้าและการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน

(๓)^{๒๒} การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสาขาหรือบริษัทในเครือในต่างประเทศและอำนาจหน้าที่การกำกับดูแลของสำนักงานในกรณีดังกล่าว

(๔)^{๒๓} การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวแทนหรือคู่ค้าดำเนินการแทน

(๕)^{๒๔} การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

(๖)^{๒๕} การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

(๗) ความร่วมมือในทางกฎหมายและการประเมินผล

(๘) หลักเกณฑ์อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

^{๑๙} มาจากมาตรา ๓๔ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

^{๒๐} มาจากมาตรา ๒๓ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

^{๒๑} มาจากมาตรา ๒๕ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

^{๒๒} มาจากมาตรา ๓๓ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

^{๒๓} มาจากมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๑ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

^{๒๔} มาจากมาตรา ๓๒ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

^{๒๕} มาจากมาตรา ๓๐ ของกฎหมายแม่แบบ ๖ (IMF)

มาตรา ๓๑ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมแก่บริษัทรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการตามหมวดนี้เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๒ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมใดต้องปฏิบัติตามหมวดนี้ หรือหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ต้องปฏิบัติตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๓๓ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ปปง.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสองคน วุฒิสภาจำนวนสองคน และคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสองคน โดยให้กรรมการผู้ได้รับเลือกและแต่งตั้งคัดเลือกตนเองเป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๒) อัยการสูงสุด ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ปลัดกระทรวงการคลัง และผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

(๓) เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ปปง. จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๒) มีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการครั้งใด จะมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๒) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ออกระเบียบ และประกาศ ที่กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการตาม

พระราชบัญญัตินี้

(๕)^{๒๖} กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติในการกำกับและตรวจสอบผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

(๖) ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๗) อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

^{๒๖} มาจากมาตรา ๓๗ (๓) ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

มาตรา ๓๕ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๓๓ (๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจำนวนสองเท่าของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะต้องเลือกต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาเลือกต่อไป

มาตรา ๓๖ กรรมการตามมาตรา ๓๓ (๑) ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์การเงิน การคลัง กฎหมายหรือสาขาใดสาขาหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้โดยมีผลงานดีเด่นและเป็นที่ยอมรับ และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปี
- (๒) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (๓) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือข้าราชการการเมืองหรือกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
- (๔) ไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

มาตรา ๓๗ กรรมการตามมาตรา ๓๓ (๑) มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๓๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๗ กรรมการตามมาตรา ๓๓ ต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาลำดับ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๓ (๑) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๓๓ (๑) ซึ่งได้รับเลือกและแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการเลือกหรือแต่งตั้งเพิ่มขึ้น เลือกหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับเลือกหรือแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับเลือกหรือแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๓๓ (๑) ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๓ (๑) ขึ้นใหม่

มาตรา ๔๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๗๑ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้และให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ ให้กรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด
ให้อนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๖

คณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๔๓ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการธุรกรรมจำนวนห้าคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการคณะละหนึ่งคน ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เสนอชื่อให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น และให้กรรมการธุรกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งคัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการธุรกรรมคนหนึ่ง โดยให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการธุรกรรมแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ปง. จำนวนสองคนเป็นช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการธุรกรรมต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง กฎหมาย หรือทางใดทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๒) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสิบหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในตำแหน่งรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขาดังกล่าวและดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป

(๓) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือข้าราชการการเมืองหรือกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) ไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในทางหุ้นส่วน บริษัท หรือสถาบันการเงิน หรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบกิจการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการธุรกรรมที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และให้นำมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ (๓) ให้กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

มาตรา ๔๕ การประชุมของคณะกรรมการธุรกรรมให้นำมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๒) สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘

(๓) ดำเนินการตามมาตรา ๗๐

(๔) เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยและมีพยานหลักฐานอันสมควรว่าธุรกรรมใด เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรม มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ก่อนได้ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามวันทำการ

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขานุการจะสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่งไปก่อนก็ได้ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ชั่วคราวภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสิบวันทำการ

มาตรา ๔๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการธุรกรรม เลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑)^{๒๗} มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ส่วนราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็น หนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่ง บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซุกซ่อน หรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ฐานฟอกเงิน เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขานุการมีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๗๐ หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเนินช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นจะ ถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินก่อนที่คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขานุการมีคำสั่งยึดหรืออายัด ไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๗๐ แล้วแต่กรณี เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยกย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินนั้น

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง หลักเกณฑ์การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) การกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตาม (๔) ให้ผู้ยึดหรืออายัดประเมินราคาทรัพย์สินและ รายงานต่อเลขานุการภายในสามวันนับแต่วันที่มีการยึดหรืออายัด เพื่อให้คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขานุการ มีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวตามมาตรา ๗๐ หากคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขานุการไม่มี คำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของ ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นเสียหายหรือเสื่อมสภาพ ให้นำความในมาตรา ๘๒ วรรคสี่และวรรคห้ามาใช้บังคับโดย อนุโลม

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตาม (๔) การประเมินราคาทรัพย์สิน การเก็บรักษาทรัพย์สิน การ รายงานและการคืนทรัพย์สินตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

^{๒๗} มาจากมาตรา ๓๗ (๒) ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

มาตรา ๕๐ ให้กรรมการธุรกรรมได้รับคำตอบแทนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ การกระทำตามหมวดนี้ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๕๒ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หากเป็นการกระทำที่สุจริต ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่เกินสมควรแก่เหตุหรือไม่เกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ได้รับความเสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่า คดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับคำตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีคำตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๗

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๕๔^{๒๘} ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล

สำนักงานมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๕๕ สำนักงานต้องปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและคณะกรรมการธุรกรรม

^{๒๘} มาจากระเบียบวิธีการประเมินตามข้อแนะนำที่ ๒๖ ของ คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force – FATF)

(๒)^{๒๙} รับข้อมูลการแจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราหรือตราสารที่ส่งให้ตามหมวด ๒ และรับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด ๓ และแจ้งตอบการรับข้อมูลและรายงาน รวมทั้งการรับรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานและความผิดฐานฟอกเงิน

(๓) กำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๔)^{๓๐} รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นหรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

(๕)^{๓๑} เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ติดตามประมวลผล ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ แนวโน้ม และความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน

(๖) ตรวจสอบวิเคราะห์รายงานและข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม ความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน

(๗)^{๓๒} เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๘)^{๓๓} จัดทำข้อตกลงระหว่างหน่วยงานภายในประเทศหรือต่างประเทศโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

^{๓๔} ให้นำความในมาตรา ๔๙ มาใช้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานโดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดส่วนงานภายในของสำนักงาน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน การเลื่อนขั้นเงินเดือน การพ้นหรือการสั่งพักงาน วินัย การสอบสวน และการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษสำหรับเจ้าพนักงาน ปง. และลูกจ้าง

(๓) การรักษาการแทนและการปฏิบัติหน้าที่แทนของเจ้าพนักงาน ปง.

(๔) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของเจ้าพนักงาน ปง. และลูกจ้าง

(๕) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของเจ้าพนักงาน ปง. และลูกจ้าง

^{๒๙} มาจากมาตรา ๓๗ (๑) และ (๖) ของกฎหมายแม่แบบ ๑ (IMF)

^{๓๐} มาจากมาตรา ๓๗ (๗) และ (๙) ของกฎหมายแม่แบบ ๑ (IMF)

^{๓๑} มาจากมาตรา ๓๗ (๔) ของกฎหมายแม่แบบ ๑ (IMF)

^{๓๒} มาจากมาตรา ๓๗ (๘) ของกฎหมายแม่แบบ ๑ (IMF)

^{๓๓} มาจากมาตรา ๓๗ (๕) ของกฎหมายแม่แบบ ๑ (IMF)

^{๓๔} มาจากมาตรา ๓๗ (๒) ของกฎหมายแม่แบบ ๑ (IMF)

- (๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงานรวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย
- (๗) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงาน
- (๘) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เจ้าพนักงาน ปง. และลูกจ้าง
- (๙) การกำหนดค่าเบี้ยประชุมของคณะกรรมการและคณะบุคคลที่คณะกรรมการแต่งตั้ง
- (๑๐) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษาและการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการและสำนักงาน

มาตรา ๕๗^{๓๕} การกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนของเจ้าพนักงาน ปง. ต้องคำนึงถึงหลักประกันความเป็นกลางและความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ให้เจ้าพนักงาน ปง. เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๕๘ ให้สำนักงานเสนองบประมาณรายจ่ายตามมติของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการและสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจทำความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของคณะกรรมการและสำนักงานไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอให้สำนักงานเสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณาพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสำนักงานแล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีโดยตรงต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาและคณะรัฐมนตรีด้วย

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศกำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี หรือได้รับการยกเว้น หรือผ่อนผันการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด ให้สำนักงานได้รับการยกเว้น หรือผ่อนผันการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

มาตรา ๖๑ เจ้าพนักงาน ปง. และลูกจ้างไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่เจ้าพนักงาน ปง. และลูกจ้างต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๖๒ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๖๓ ให้สำนักงานจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

^{๓๕} มาจากระเบียบวิธีการประเมินตามข้อแนะนำที่ ๒๖ และข้อแนะนำที่ ๓๐ ของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force – FATF)

- (๑) รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน
- (๓) รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งความเห็นและ

ข้อเสนอแนะ

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีตามวรรคหนึ่งพร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

มาตรา ๖๔ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นจากเจ้าพนักงาน ปง. ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา

ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งเลขาธิการ

มาตรา ๖๕ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๖๖ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย
- (๒) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก

คณะกรรมการ

(๓) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกัน หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อในทางหุ้นส่วน บริษัท สถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่น หรือประกอบภารใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๖๕ แล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ตามปีงบประมาณ
- (๓) ลาออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๖
- (๕) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของคณะกรรมการ เพราะบกพร่องในหน้าที่อย่าง

ร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถหรือมีพฤติการณ์เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนว่ามีการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่สุจริต ไม่เป็นอิสระหรือไม่เป็นกลาง โดยมติดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการให้ออกอย่างชัดเจน โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

- (๖) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออก หรือปลดออก
- (๗) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๘) ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือ

ความผิดลหุโทษ

- (๙) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๑๐) เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง

มาตรา ๖๘ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาเจ้าพนักงาน ปง. และลูกจ้างและรับผิดชอบในการดำเนินกิจการทั้งปวงของสำนักงาน โดยจะให้มีรองเลขาธิการเพื่อช่วยเลขาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมายด้วยก็ได้

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานเพื่อ
การนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติหน้าที่เฉพาะอย่างแทนก็ได้

หมวด ๘ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดใดเป็นทรัพย์สินที่สามารถ
ดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้อยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายดังกล่าว หรือ
ดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวแล้วแต่ไม่เป็นผล หรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิด
ประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า ก็ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเรื่องให้สำนักงานเพื่อ
ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

การรับเรื่องจากส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๗๐ ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลที่สำนักงานได้รับตามพระราชบัญญัตินี้หรือ
ได้รับโดยทางอื่น หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่
เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้
ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไปก่อนแล้ว
รายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

การตรวจสอบรายงานและข้อมูลตามวรรคหนึ่งเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการกับทรัพย์สินที่
เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์วิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะแสดงหลักฐาน
ว่าเงินหรือทรัพย์สินในการทำธุรกรรมนั้นมีใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการ
ยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิก
ถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๗๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่า
ทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อ
ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง
ให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อ
ดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

ให้เลขาธิการรีบดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณา
อีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมด
หรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการ
วินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ
และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใดให้พนักงานอัยการและเลขาธิการปฏิบัติตามนั้น หาก
คณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลาและได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินดังกล่าวภายในสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา ให้สำนักงานดำเนินการนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน และในกรณีที่ผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปี ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นสามปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ปิดประกาศไว้ ที่ศาลนั้น และประกาศอย่างน้อยสองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอถอนศาลมีคำสั่งกับให้ศาลสั่งให้ส่งสำเนาประกาศไปยังเลขาธิการเพื่อปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและสถานีตำรวจท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าว การแจ้งนั้นให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏในหลักฐาน

มาตรา ๗๒ ในกรณีตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ถ้ามีเหตุสมควรที่จะดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐานให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายตามมาตรา ๗๓ ก่อน และให้นำมาตรา ๗๑ วรรคท้าย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดมูลฐานได้ไปซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดจากผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ให้ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานมีสิทธิได้รับคืนทรัพย์สิน ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้เงินคืนเท่ากับราคาทรัพย์สินที่ผู้เสียหายได้สูญเสียไปพร้อมดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในจำนวนเงินที่ได้รับชดใช้ โดยผู้เสียหายในความผิดมูลฐานแต่ละคนมีสิทธิได้รับชดใช้คืนตามส่วนของตน

การคืนหรือชดใช้ทรัพย์สินให้ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานให้นำทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมาคืนหรือชดใช้ หากไม่เพียงพอให้นำทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดมูลฐานมาชดใช้แทน และให้บังคับคดีภายในกำหนดสิบปี

มาตรา ๗๔ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๑ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๗๕ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๑ อาจยื่นคำร้องขอคุ้มครองสิทธิของตนก่อนศาลมีคำสั่ง โดยแสดงให้ศาลเห็นว่าตนเป็นผู้รับประโยชน์โดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาซึ่งประโยชน์โดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ

มาตรา ๗๕ เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๗๑ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่กรณีศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๗๒ แล้ว หากศาลเชื่อว่าผู้เสียหายในความผิดมูลฐานมีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๗๓ ให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองผู้เสียหายก่อน ถ้ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเหลืออยู่ ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ทรัพย์สินที่ศาลได้มีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนำส่งเข้ากองทุน ดังนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้สำนักงานนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน

ในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืนหากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นสามปีให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๕ ถ้าศาลทำการไต่สวนคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แล้วเห็นว่าฟังขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์โดยจะกำหนดเงื่อนไขด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๗๔ วรรคสองเป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อนให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผลประโยชน์ดังกล่าวเป็นผลประโยชน์ที่มีอยู่หรือได้มาโดยไม่สุจริต

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๕ หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ทรัพย์สินนั้น ถ้าศาลไต่สวนแล้วเห็นว่ากรณีต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๗๔ ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้นหรือกำหนดเงื่อนไขในการคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์ หากไม่สามารถคืนทรัพย์สินหรือคุ้มครองสิทธิได้ให้ใช้ราคาหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด และผู้ร้องต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า ไม่สามารถยื่นคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๗๔ ได้ เพราะไม่ทราบถึงประกาศหรือหนังสือแจ้งของเลขาธิการหรือมีเหตุขัดข้องอันสมควรประการอื่น

ก่อนศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงคำร้องดังกล่าวและให้โอกาสพนักงานอัยการเข้ามาโต้แย้งคำร้องนั้นได้

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๗๕ หากปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้พนักงานอัยการ

ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๐ หลังจากที่พนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๗๑ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย หรือยกย้ายไปเสียซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เลขาธิการจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำขอฝ่ายเดียวร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๗๕ ก็ได้ เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้วให้ศาลพิจารณาคำขอเป็นการด่วน ถ้ามีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าคำขอนั้นมีเหตุอันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งตามที่ขอโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดตามมาตรา ๗๐ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามคำสั่ง แล้วรายงานให้ทราบพร้อมทั้งประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการหรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่สำนักงานเก็บรักษาไว้ตามวรรคหนึ่ง ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๓ การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการนี้ให้พนักงานอัยการได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๙

กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๘๔ ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัดการศึกษาอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้
ภายใต้บังคับมาตรา ๘๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘๕ กองทุนตามมาตรา ๘๔ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ทรัพย์สินที่ให้นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๗๕
- (๒) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาซึ่งไม่มีการขอรับคืนตามมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๖
- (๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้
- (๔) ทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐของไทยหรือของต่างประเทศ
- (๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๘๖ กองทุนตามมาตรา ๘๕ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๘๗ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการเก็บรักษาทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๘ อำนาจหน้าที่ในการบริหาร การจัดการ การจัดหาผลประโยชน์ การจำหน่ายทรัพย์สินและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๙ ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงานบุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๙๐ ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้เลขาธิการเสนองบดุลและรายงานการจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อคณะกรรมการ

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าเงินกองทุนมีมากพอสมควร ซึ่งเมื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนแล้วยังคงมีเงินเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติให้ส่งเงินกองทุนจำนวนใดจำนวนหนึ่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

หมวด ๑๐
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๑ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๒^{๓๖} นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

นอกจากโทษที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีอำนาจกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยดังต่อไปนี้

- (๑) ปิดกิจการและถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของนิติบุคคล
- (๒) ห้ามประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดโดยมีกำหนดไม่เกินห้าปี
- (๓) ปิดกิจการสาขาของนิติบุคคลโดยมีกำหนดไม่เกินห้าปี
- (๔) ห้ามมิให้ใช้สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี
- (๕) ให้กิจการอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด โดยมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี

(๖) ประภาศหรือเผยแพร่คำพิพากษาที่ลงโทษทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อสาธารณะต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ วิทยุโทรทัศน์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงฝ่าฝืนไม่แจ้งรายการเกี่ยวกับเงินตราหรือตราสารตามหมวด ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๙๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๙๕ ผู้ใดรายงานหรือแจ้งตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๖ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๔๙ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๔๙ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๓๖} มาจากมาตรา ๔๓ ของกฎหมายแม่แบบ ฯ (IMF)

ผู้ใดกระทำการใด ๆ ใ้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๙ วรรคสี่ เว้นแต่การปฏิบัติกรตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๗ ความผิดตามมาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน

ให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ปง. เป็นเลขานุการจำนวนหนึ่งคนและผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งและฝ่ายเลขานุการได้รับคำตอบแทนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๙๘ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๙๗ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๙๙ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้ หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่า จะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ใ้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดใช้หรือสั่งการให้คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือยับยั้งการทำธุรกรรม ยึดหรืออายัด หรือปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีให้พยานหลักฐานตามสมควรเพื่อกลั่นแกล้งหรือให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง หรือกระทำการดังกล่าวโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติตามการใช้หรือการสั่งการตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปีหรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๒ ให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ กองทุนการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่มีอยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงาน เว้นแต่การดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ หรือลูกจ้างและเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่าง ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือนซึ่งมีผู้ ครองอยู่ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๐๔ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินผู้ทรงคุณวุฒิตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็น กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๓๓ (๑) และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุด วาระ โดยให้เริ่มนับวาระตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐๕ ให้กรรมการตุลาการและเลขาธิการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เป็นกรรมการตุลาการและเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุด วาระ โดยให้เริ่มนับวาระตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๓ ให้ข้าราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้าราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง ยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการ ปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนรวมทั้งสิทธิและ ประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใน สำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนต่ำกว่าเงินเดือนที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๑๐๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามมาตรา ๑๐๖ ซึ่งสมควรใจเปลี่ยนไปเป็น เจ้าพนักงาน ปง. ให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงานให้เป็นไปตามโครงสร้างการจัดองค์กรของสำนักงาน อัตรากำลัง คุณสมบัติ วิธีการคัดเลือก และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่คณะกรรมการกำหนดแต่การบรรจุและ แต่งตั้งข้าราชการซึ่งถูกดำเนินคดีหรือดำเนินการทางวินัย จะกระทำได้เมื่อการดำเนินคดีหรือการดำเนินการ ทางวินัยนั้นสิ้นสุดลงแล้ว

ข้าราชการซึ่งสมควรใจเปลี่ยนไปเป็นเจ้าพนักงาน ปง. ตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งความจำเป็น หนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับผู้ไม่ได้แจ้งความจำเป็น ภายในระยะเวลาดังกล่าวหรือผู้ไม่ผ่านการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่าง ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือน ของข้าราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็น เจ้าพนักงาน ปง. ตามวรรคสอง ไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิก หรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ

มาตรา ๑๐๘ ให้ความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๙ ให้บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำคามผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ให้บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และในชั้นศาลที่ได้มีการดำเนินคดีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๑๑๐ บรรดากฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง ที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๑ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีในเรื่องใดที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ที่อ้างถึงหรือเกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น อ้างถึงหรือเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี